

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 162.

Fjerde Session.

49de Møde.

Onsdagen d. 12. Januar.

(Forts.)

Finansministeren (forts.): Nu siger den ærede Rigsdagsmand vel, at det kun er en Minister-Udtalelse; ja, det vilde være en fuldkommen berettiget Indvending af den ærede Rigsdagsmand i det Dieblis, der forelæa en Grund til at savne det bestemte Udtryk for denne Minister-Udtalelse i Loven, men det er ikke Tilfældet; thi det hører slet ikke hjemme i denne Lov, hvorledes de sælles Soldintrader midlertidigt, indtil en sælles Forfatning omfatter det hele Monarchie, skulle posteres i Finansloven, ligesaa lidt som det hørte hjemme i den Lov, hvorved Soldgrændsen i sin Tid forlagdes til Eideren, at udtale noget Saa-dant. Det hører hjemme i Finansloven; lad os discutere det der, og, naar denne Lov er gaaet igjennem paa den Maade, som Regjeringen onsker det, saa skulle vi let blive enige derom. En anden Bestemmelse, som den ærede Rigsdagsmand har savnet i Loven, er, for at jeg i Korthed skal betegne det, at der ikke indholdes nogen Indskrænkning for Regjeringen i dens Magt til ved Hjælp af Tractater at kunne forelægge Soldgrændsen til Donau. Det er et Punkt, som ikke hører under Finansloven (Munterhed, Hør.); men, hvis man lægger Bægt paa, i den Henseende at have en Modvægt mod Regjeringen — Noget, hvis Nødvendighed, jeg tilstaaer det, ikke er faldet mig ind —, saa vilde det have været meget ønskeligt, om det ærede Udvalg, som virkelig ellers i Betænkningen modent har drøftet denne Sag, havde optaget det i saa Henseende fornødne Betryggelsesmidde.

Jeg troer nu slet ikke, at man skal være bange i den Henseende, og jeg har saameget mere Grund til at troe dette, som det vil

være i den ærede Rigsdagsmands Grindring — ligesom jeg ogsaa haaber, at det vil være det ærede Things Medlemmer noksom bekendt — at jeg paa ingen Maade har sagt, at jeg vilde gjøre en saadan Fortolkning gjældende, i hvis Følge det var physisk muligt at ophæve Soldgrændsen mellem Danmark og Slesvig uden den danske Legislatures Hjælp. Jeg har tværtimod sagt: jeg vil aldrig række Haanden til at benytte det Middel, fordi det er ufuldstændigt. Grunden dertil er imidlertid ikke den, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amt har anført, nemlig Ansvar; thi der vilde i Virkeligheden slet ikke hvile noget Ansvar paa den Minister, der gjorde det; Grunden er, som jeg allerede har bemærket, den, at det er noget Ufuldstændigt. Det kommer nemlig ikke Hans Majestæts Regjering an paa, at tilvejebringe en indirecte Soldforbindelse mellem Danmark og Holsteen gennem Slesvig; vi vilde ikke paa den ene Side en Soldforbindelse, som hedder Danmark-Slesvig, og paa den anden Side en, som hedder Slesvig-Holsteen, men vi vilde en Soldforbindelse, som hedder Danmark, Slesvig og Holsteen, og uden den danske Legislatures Hjælp kan jeg ikke naae at faae det til at ophøre, som for Tiden bestaaer, at Holsteen ikke blot staaer i Forhold til Slesvig, men ogsaa til Danmark, og jeg bryder mig ikke om, at noget af alt det Andet kan skee, naar det ikke skeer; thi det er det Væsentlige, det er det, som er Hovedopgaven for Ministeriets Politik; kunne vi ikke gennemføre det, er det mig ganske ligegyldigt, om man ibrigt ad Fortolkningsveien reent kunde undgaae den danske Rigsdags Medvirkning ved factisk at ophæve Soldgrændsen. Det er for mig et ganske otioft Spørgsmaal, som jeg kun har gjort til Gjenstand for Fortolkning i Modsetning til den, som det forekommer mig, vrangt Fortolkning,